

Forhandling

Rune Lund (EL):

Nogle gange er det dejligt at få ret, andre gange er det mindre rart, og det her tilfælde hører til den sidste afdeling, hvor det er mindre rart.

Da vi sidst mødtes her til en forespørgselsdebat om WTO, og det var den 8. november sidste år, i 2005, advarede vi fra Enhedslistens side imod den linje, som EU og Danmark førte i forhandlingerne; den linje var udviklingsfjendtlig, og hvis linjen blev fastholdt, ville forhandlingerne gå i hårdknude.

Alligevel vedtog alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten et forslag til vedtagelse, som i det store og hele var en støtte til Europa-Kommissionens forhandlingslinje. Den opfordrede f.eks. til reelle fremskridt på alle områder. Oversat til almindeligt dansk betyder det, at hvis EU skal give noget på landbrug, så skal ulandene også til lommerne på andre områder, og det er også den linje, som vi har hørt blive gentaget i dag, f.eks. fra udenrigsministerens side. Som vi advarede imod, har den linje, som Folketinget gav opbakning til, denne selviske og kræmmeragtige linje, været en af hovedårsagerne til den nuværende krise i forhandlingerne.

Ulandenes position i forhandlingerne er derimod både forståelig og retfærdig, for den aftale, der nu ligger i kortene, er ikke noget, som ulandene kan bruge til noget som helst. Den aftale, som de rige lande forsøger at presse igennem, vil først og fremmest gavne os selv, vi, de rige lande i Vesten, og vil for mange ulande være et direkte tilbageskridt. Dette bekræftes som tidligere anført i min motivation af en række grundige undersøgelser af de aktuelle forhandlinger og deres mulige resultater, og vi kan jo i korte træk se på nogle af de områder.

Lad os starte med at se på, hvad de rige lande er parate til at give. Det store nummer i Hongkong var jo her den såkaldte udviklingspakke, denne pakke, der skulle få det til at se ud, som om der stadig var tale om en udviklingsrunde.

Men allerede i Hongkong stod det klart, at pakken var noget nær tom. Den told- og kvotefri adgang for de mest fattige lande, LDC'erne, viste sig at undtage 3 pct. af produkterne, de såkaldte toldlinjer, hvilket betyder, at de vigtigste produkter kan undtages. Pengene til Aid for Trade viste sig at være genanvendte løfter fra G8-mødet tidligere på året og i øvrigt betinget af markedsåbninger.

TRIPS-tillægget, som handler om medicin til tredjeverdenslande, altså om adgang til medicin bl.a. til bekæmpelse af aids, er bl.a. af Læger uden Grænser blevet forkastet som decideret ubrugeligt. Det er kort sagt en tom udviklingspakke.

Så er der landbrugsstøtte og markedsadgang. På et af de centrale områder for ulandene, nemlig landbrugsvarer, annoncerede USA og EU i november, at de var parate til voldsomme nedskæringer i landbrugsstøtten.

Undersøgelser viser imidlertid, at indrømmelserne er tomme. Ifølge bistandsorganisationen Oxfam ville EU f.eks. stadig væk kunne hæve sin landbrugsstøtte med 13 mia. kr. i forhold til det nuværende niveau.

Det er den velkendte øvelse med at flytte støtten mellem de forskellige bokse, som det hedder, altså at flytte støtten over til andre kasser og dermed fuppe ulandene til at tro, at de har opnået reelle resultater.

Det værste er imidlertid ikke så meget de manglende indrømmelser. Det værste er de krav, som EU og andre lande stiller som en betingelse for deres minimale indrømmelser. Det er i sig selv pinligt, at de rige lande overhovedet stiller modkrav for at afskaffe handelsforvriddene støtte, for ulandene blev lovet allerede i Uruguayrunden helt tilbage i 1990'erne, at de skulle afskaffes. Men det bliver helt igennem katastrofalt, når man ser på de konkrete krav, som EU og vennerne stiller.

På landbrugsområdet vil man tvinge ulandene til nye markedsåbninger, og man modsætter sig ulandenes krav om reel, speciel og differentieret behandling, først og fremmest deres ret til at beskytte deres millioner af smålandbrugere mod dumping af billige landbrugsvarer fra de rige lande. Det handler ganske enkelt om liv eller død for flertallet af verdens småbønder.

På industriområdet ser det heller ikke meget bedre ud. Det forslag, som EU har fremlagt, vil betyde, at ulandene skal beskære op til 70 pct. af deres told på ikkelandbrugsvarer. Desuden skal det være sådan, at det skal være på hvert enkelt produkt, frem for en gennemsnitlig beregning, sådan som forhandlingerne tidligere har været, og det vil gøre, at fleksibiliteten i forhold til, hvordan ulandene kan manøvrere for at beskytte deres produktion, vil blive drastisk formindsket, hvis EU får sin vilje.

Kl. 15.10

Hvis vi tager serviceområdet, så stod ulandene fast i Hongkong og afviste EU's forslag om